

Маслова А. Б.

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного та митного права
Навчально-науковий інститут права та
міжнародно-правових відносин
Університету митної справи та фінансів, Україна

ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ: СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ

Анотація. Поруч із визнанням високого рівня відповідності митних процедур, пов'язаних із митною вартістю, у поєднанні з відповідною судовою практикою стандартам верховенства права та вимогам збалансовано забезпечувати безпеку суспільства, реалізацію національних митних інтересів та сприяння законним зовнішньоторговельним операціям, стаття наголошує на тому, що, все ж, має місце простір для вдосконалення адміністративно-правового регулювання визначення митної вартості у рамках системного перетворення митного адміністрування. Обґрунтовується висновок про те, що український процедурний інструментарій контролю та коригування митної вартості може бути вдосконалений шляхом створення механізмів: 1) здійснення відповідних контрольних заходів після випуску товарів у вільний обіг; 2) прийняття попередніх рішень про правильність обрання методу та визначення числового значення митної вартості; 3) формування, регулярного оновлення, та оприлюднення для безперешкодного користування інформаційної бази щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, на основі знеособлених даних щодо експортно-імпорتنних операцій. На концептуальному рівні моделюється механізм контролю за митною вартістю після випуску товарів у вільний обіг. Пропонується, за визначених законодавством умов, зокрема за низького рівня ризику допущення порушень положень законодавства про митну вартість, дозволяти випуск товарів у вільний обіг на митній території за заявленою підприємством митною вартістю, якщо воно добровільно погодиться на перевірку правильності її визначення у рамках контролю після випуску товарів у вільний обіг. Видається очевидним те, що якщо митна вартість не узгоджуватиметься митним органом шляхом ухвалення ним попереднього рішення з цього питання, перенесення контролю за митною вартістю товарів на етап після їх випуску у вільний обіг дозволить скоротити час митного оформлення товарів, тоді як митні органи матимуть більше можливостей для прийняття більш обґрунтованого рішення за підсумками більш докладного вивчення факторів формування числового значення митної вартості та дослідження документів, поданих на її підтвердження.

Ключові слова: контроль та коригування митної вартості, контроль правильності визначення митної вартості після випуску товарів у вільний обіг, митна вартість, попереднє рішення про метод та правильність визначення митної вартості.

Постановка проблеми та завдання дослідження. Державний курс на системне та докорінне реформування митного адмі-

ністрування мобілізує наукове співтовариство до критичного та конструктивного осмислення правового регулювання питань використання інструментарію діяльності митних органів, насамперед, за напрямками, які мають ключове значення для виконання митними органами їх призначення сприяти законним зовнішньоторговельним операціям, забезпечувати безпеку суспільства та реалізацію митних інтересів держави. Видається очевидним те, що завданням митних органів, належний рівень виконання якого має визначальне значення для досягнення підприємствами фінансових показників зовнішньоекономічних операцій та забезпечення надходжень митних платежів у державний бюджет, є контроль за правильністю визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України. Зважаючи на це, значний науковий та практичний інтерес має оцінка правового підґрунтя цього напрямку діяльності митних органів та визначення напрямів для його подальшого вдосконалення.

Аналіз публікацій та виклад основних положень дослідження. У ході дослідження видається оптимальним кроком використовувати, поруч із відповідним зарубіжним досвідом, найкращий вітчизняний науковий доробок, зокрема наукові положення, висновки та рекомендації праць, зокрема, С. Г. Войтова, І. М. Квеляшвілі, Т. С. Тоцької та А. В. Аршиннікової.

Насамперед, обмірковуючи макро- та мікроекономічне значення правильного визначення митної вартості товарів, зазначимо, що за слушним зауваженням С. Г. Войтова митна вартість – одна з визначальних регулятивних інструментів зовнішньоекономічної діяльності. Зниження митної вартості при імпорті призводить до викривлення регулятивного механізму митно-тарифних відносин та недобору митних платежів, завищення – до необґрунтованого рівня податкового тиску на бізнес та зростання рівня споживчих цін для пересічного громадянина [1, с. 43]. Зниження митної вартості, здебільшого, відбувається шляхом необґрунтованого заниження ціни товару для ухилення від сплати митних платежів або неврахування їх сум, що складають їх договірну ціну (послуги страхування тощо). Завищують митну вартість, як правило, на імпортні товари для ухилення від сплати антидемпінгового мита чи інших наслідків застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а також на товари, що експортуються, – для штучного збільшення сум бюджетного відшкодування податку на додану вартість [2, с. 4-5].

Для забезпечення вирішення вказаних проблем та дотримання принципу максимально об'єктивного визначення мит-

ної вартості направлений механізм контролю митної вартості [1, с. 43]. Як наслідок, у процесі визначення митної вартості товарів митними органами забезпечується реалізація як фіскальної функції митної політики – наповнення доходної частини бюджету країни так і регулюючої – вплив на формування структури вітчизняного виробництва та ціноутворення, а також і захисної – захист національного товаровиробника від недобросовісної конкуренції, захист споживачів товарів [1, с. 117-118].

Вивчаючи положення митного законодавства про процедурну частину порядку визначення митної вартості, у тому числі товарів, що імпортуються на митну територію України, перш за все, слід взяти до уваги те, що за їх приписами декларант або уповноважена ним особа заявляють митну вартість (у тому числі за результатами консультацій з митним органом), а також подають митному органу достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню (ч. 2 ст. 52 МК України). Якщо подані декларантом документи, які підтверджують митну вартість товарів містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, або якщо митний орган має обґрунтовані підстави вважати, що існуючий взаємозв'язок між продавцем і покупцем вплинув на заявлену декларантом митну вартість, декларант на письмову вимогу митного органу зобов'язаний надати (за наявності) додаткові документи з вичерпного переліку, визначеного законом (ст. 53 МК України) [3]. Водночас, під час застосування вищевикладених приписів, має враховуватись позиція Верховного Суду щодо того, що митниця не може посилається на неподання декларантом додаткових документів, якщо їх відсутність не впливає на правильність визначення декларантом митної вартості товарів, що підтверджується наданими до митного оформлення документами. Неподання декларантом запитуваних митним органом документів, за відсутності обґрунтування неможливості визначення митної вартості товарів за першим методом, не є достатнім для висновку щодо наявності підстав для застосування митним органом іншого методу визначення митної вартості (Постанова Верховного Суду від 23 квітня 2019 р. у справі № 810/1479/16) [4].

На основі дослідження, передусім, зазначених документів під час проведення митного контролю і митного оформлення митний орган здійснює контроль правильності визначення митної вартості товарів шляхом перевірки числового значення заявленої митної вартості, а щодо товарів за основним методом – за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту (вартість операції) – шляхом перевірки розрахунку, здійсненого декларантом. За результатами контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування за наявності обґрунтованих підстав вважати, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів (ст. 54 МК України). Якщо ж митний орган на основі всіх джерел митною інформацією не може аргументовано довести, що заявлено неповні та/або недостовірні відомо-

сті про митну вартість товарів, заявлена митна вартість вважається визнаною автоматично (ст. 54 МК України) [3].

На роз'яснення вимоги про обґрунтованість рішення про коригування митної вартості, Верховний Суд зауважив, що у рішенні про коригування митної вартості мають бути усі відомості про конкретні факти чи обставини, встановлені під час митного оформлення, оцінивши які в сукупності митниця прийняла рішення про неможливість застосування першого методу для визначення митної вартості імпортованого позивачем товару. Однієї лише вказівки на наявність розбіжностей та недоліків у поданих документах, без роз'яснення, в чому такі розбіжності полягають, який їхній вплив на митну вартість оцінюваного товару і чому без їх усунення заявлена митна вартість не може бути визнана, недостатньо для висновку про неможливість застосування основного методу визначення митної вартості. Більше того, Верховний Суд визначив неправомірним те, що приймаючи рішення про визначення митної вартості товару за другорядним резервним методом, митний орган не вказав, яким чином митна вартість товару визначена саме в такому розмірі, які складові вплинули на формування такої вартості, та не навів жодних розрахунків, за якими ним визначено таку вартість товару (Постанова Верховного Суду від 23 квітня 2019 р. у справі № 810/1479/16) [4].

Крім того, привертає увагу висновок найвищого суду у вітчизняній судовій системі, викладений у вищезгаданій постанові, щодо обмежених можливостей використання автоматизованих інформаційних систем митних органів та визначення митної вартості за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів. Так, Верховний Суд висловив позицію, що наявність в автоматизованій системі аналізу та управління ризиками інформації про те, що подібний товар у попередні періоди розмитнювався за вартістю вищою, ніж задекларована декларантом, за відсутності інших визначених законом підстав, що обумовлюють межі і способи здійснення контролю митної вартості, не є підставою для відмови у визнанні заявленої декларантом митної вартості за основним методом, адже торгові відносини є різноманітними, здійснюються на принципах автономії волі та свободи договору, при цьому безліч обставин можуть впливати на їх ціну (характеристика товару, виробник, торгова марка, умови і обсяги поставок, наявність знижок тощо). Автоматизована система аналізу та управління ризиками з об'єктивних причин не може містити усієї інформації, що стосується суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, товарів і умов їх продажу, тому такі дані не можуть мати більше значення, ніж надані декларантом первинні документи про товар, оскільки торгові відносини є різноманітними, здійснюються на принципах автономії волі та свободи договору (Постанова Верховного Суду від 23 квітня 2019 р. у справі № 810/1479/16) [4]. Так само, за змістом Постанови Верховного Суду від 22 квітня 2019 р. у справі № 815/6242/17 розбіжність між рівнем заявленої декларантом митної вартості товару та рівнем митної вартості ідентичних або подібних товарів, митне оформлення яких вже здійснено, може бути лише підставою для сумніву у правильності визначення митної вартості, проте не є достатньою підставою для висновку про недостовірність даних щодо заявленої декларантом митної вартості товару. В цьому випадку митниця повинна здійснити дослідження документів щодо поставки товару з метою встановлення доказів, які підтверджують або спростовують цей сумнів [5]. Також, видається цілком доречним у цьому контексті наведений вченими висновок

Вищого адміністративного суду України щодо того, що в цій базі даних митниці відсутня інформація про коригування заявленої митної вартості товарів, а також інформація щодо судових рішень з питань визначення митної вартості товарів та методів її визначення, що дозволяє констатувати те, що ця база даних не містить усіх тих об'єктивних даних щодо імпортованих в Україну товарів, які підтверджуються документально і підлягають обчисленню (ухвала Вищого адміністративного суду України від 15 січня 2014 р. у справі № К/800/48476/13) [6, с. 155].

Таким чином, митне законодавство виключає можливість коригування митної вартості митним органом без мінімального обґрунтування неправильного її визначення, що є яскравим проявом наближення митного законодавства до засад людиноцентризму шляхом закріплення максимальних гарантій проти зловживань митних органів та створення умов для найменш обтяжливого для підприємств позитивного вирішення питань митного оформлення та митного контролю у випадках цих зловживань. На доповнення до того, судова практика застосування положень митного законодавства про коригування митної вартості закріплює вимоги про максимально докладне, конкретне та переконливе обґрунтування допущення підприємством подання неповних та/або недостовірних відомостей про митну вартість товарів та митної вартості товарів, яка визначається митним органом. Визнається безумовно обов'язковим також контроль за правильністю визначення митної вартості товарів з максимальним урахуванням особливих умов зовнішньоторговельних операцій, що склались як наслідок конкуренції та комерційної незалежності торговельних сторін, та не вважаючи вирішальним їх формальне порівняння із іншими зовнішньоторговельними операціями.

Більше того, прогресивність механізмів контролю за правильністю визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, підкреслюється закріпленням за підприємством права за умови виникнення розбіжностей з митним органом щодо митної вартості товарів без обмежень користуватись та розпоряджатись товарами з виконанням мінімальних умов щодо сплати митних платежів. Йдеться про те, що у випадку незгоди декларанта з рішенням про коригування заявленої митної вартості товарів митний орган за зверненням декларанта випускає товари у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною декларантом, та забезпечення сплати різниці між цією сумою та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною митним органом, шляхом надання гарантій (ч. 7 ст. 55 МК України) [3].

Разом з тим, негативний відгук дістає положення про те, строк дії зазначених гарантій не може перевищувати 90 календарних днів з дня випуску товарів (ч. 7 ст. 55 МК України). Неоптимальність цього законодавчого рішення пов'язана з тим, що строк судового провадження у справах про визнання протиправними дій митниці щодо відмови у застосуванні митної вартості товарів, яка заявлена декларантом та скасування рішень про коригування митної вартості товарів, становить значно більше 3 місяців, що призводить до вилучення гарантійних обігових коштів декларанта до державного бюджету та викривлення статистики щодо показників надходження до державного бюджету, тоді як кількість справ, в яких суди виносять рішення на користь декларанта, має тенденцію до зростання. Це є приводом для вимог щодо повернення з бюджету надмірно сплаче-

них податків, а отже необґрунтоване підвищення рівня митної вартості фактично призводить до розбалансування дохідно-видаткової частини бюджету [7, с. 45].

Слід також взяти до уваги те, що протягом 80 днів з дня випуску товарів під гарантію декларант може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються. У разі надання додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визнання заявленої митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відмову. Якщо митний орган протягом цього строку не надає обґрунтованої відмови у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів, вважається, що митну вартість товарів визначено правильно, а митний орган скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості (частини 8-9 ст. 55 МК України) [3]. Отже, наведена процедура додаткового узгодження митної вартості товарів покликана максимально розширити можливості підприємства для належного обґрунтування митної вартості, яка заявлена, а також поліпшити становище підприємства застосуванням принципу мовчазної згоди до рішення митного органу за підсумками вивчення додаткових документів.

Поруч із вищевикладеним, оцінюючи адміністративно-правове регулювання контролю за визначенням митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, у наукових джерелах широкое поширення дістала думка про необхідність перенесення діяльності митних органів у цьому напрямі на час митного контролю після випуску товарів у вільний обіг.

Зокрема, І. М. Квеляшвілі обґрунтовує позицію щодо того, що позитивним кроком може стати перенесення акцентів контролю за митною вартістю товарів з короткого часового відрізка, поки товари перебувають під митним контролем, на етап після випуску товарів у вільний обіг. Вчена наголосила на тому, що можливими перевагами цього підходу є:

- забезпечення міжнародних зобов'язань щодо спрощення міжнародної торгівлі, що відповідає принципам Кіотської конвенції з гармонізації та спрощення митних процедур, серед яких – впровадження сучасних методів роботи із застосуванням системи аналізу ризиків та пост-аудит контролю;
- скорочення строків проведення митного контролю, дотримання вимог законодавства щодо кількості та інформативності документів для підтвердження митної вартості на момент заявлення товарів до митного оформлення;
- стимулювання органів доходів і зборів об'єктивно та аргументовано доводити свою позицію при контролі за митною вартістю, що кореспондується з принципом презумпції невинуватості декларанта;
- отримання більшого часу митним органом для перевірки правильності заявленої митної вартості у зв'язку із відсутністю вимоги про митне оформлення товарів протягом 4 годин;
- уніфікація процедури донарахування податкового зобов'язання за результатами коригування митної вартості з формалізованим порядком донарахувань, що здійснюються контролюючими органами [7, с. 44].

Отже, визнаючи високий рівень відповідності митних процедур, пов'язаних із митною вартістю, у поєднанні з відповідною судовою практикою стандартам верховенства права

та вимогам збалансовано забезпечувати безпеку суспільства, реалізацію національних митних інтересів та сприяння законним зовнішньоторговельним операціям, все ж має місце простір для вдосконалення адміністративно-правового регулювання визначення митної вартості у рамках системного перетворення митного адміністрування. Насамперед, значною підтримкою користується думка про те, що контроль за митною вартістю може бути посилений шляхом створення механізмів здійснення відповідних контрольних заходів після випуску товарів у вільний обіг. Наприклад, за визначених законодавством умов, зокрема за низького рівня ризику допущення порушень положень законодавства про митну вартість, може допускатись випуск товарів у вільний обіг на митній території за заявленою підприємством митною вартістю, якщо воно добровільно погодиться на перевірку правильності її визначення у рамках контролю після випуску товарів у вільний обіг. Видається очевидним те, що якщо митна вартість не узгоджуватиметься митним органом шляхом ухвалення ним попереднього рішення з цього питання, перенесення контролю за митною вартістю товарів на етап після їх випуску у вільний обіг дозволить скоротити час митного оформлення товарів, тоді як митні органи матимуть більше можливостей для прийняття більш обґрунтованого рішення за підсумками більш докладного вивчення факторів формування числового значення митної вартості та дослідження документів, поданих на її підтвердження.

На доповнення до того, висловлюючи міркування щодо нововведень, передбачених нещодавно ухваленим законодавством та проектами законів, що на даний момент перебувають на розгляді, по-перше, як зауважувалось вище, позитивного відгуку заслуговує основна ідея підтриманого урядом проекту Закону України про внесення змін Митного кодексу України (щодо порядку контролю правильності визначення митної вартості товарів) від 29 травня 2020 р. (рестраційний номер 3562), який запроваджує можливість отримання українськими підприємствами попередніх рішень про застосування методу та критеріїв визначення митної вартості, а також надасть іншим суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності можливість завчасно отримувати такі рішення до моменту ввезення товарів на митну територію України [8].

По-друге, значне зрушення у бік посилення відкритості, прозорості й запровадження сучасних підходів у діяльності митних органів має забезпечити створення інформаційної бази щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, на основі знеособленої інформації щодо експортно-імпорتنних операцій, а також регулярне оприлюднення Держмитслужбою України інформації, що стосується митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України [9].

Цей крок є вкрай важливим та актуальним, зважаючи на те, що за влучним спостереженням С. Г. Войтова основною проблемою в частині застосування цінової бази митних органів виступає те, що прикриваючись конфіденційністю цінової інформації в процесі митного оформлення, митні органи, фактично, приховують вказану інформацію від підприємств, тобто того кого вона стосується безпосередньо. В рамках застосування цінової бази митниці, як елементу порівняння не менш актуальним постає також аспект нормативної неврегульованості вказаного питання. Затримка нормативної регламентації застосування цінових баз митниці, на переконання вченого,

була пов'язана з тим, що упорядкування використання цінових баз даних, по-перше, обмежить можливості використання цінової інформації задля виконання плану митних надходжень, по-друге – позбавить тінювого заробітку «нечистих на руку» посадовців митних органів [1, с. 45].

Крім того, на даний момент є значний суспільний запит та неспростовно підтверджена ефективність з точки зору забезпечення дотримання митного законодавства надання митними органами усіх відомостей зі значенням для митного оформлення про усі товари, за винятком передбачених законом обмежень, пов'язаних з державною та комерційною таємницею. Як слушно зауважила Я. Б. Мерило, вся інформація, яка не є комерційною чи державною таємницею або персональними даними, повинна бути відкрита для всіх, зокрема: інформація щодо товарів, які імпортуються в розрізі митного оформлення товарних підкатегорій по УКТ ЗЕД та торгових марок з оприлюдненням країни походження товару, країни відправлення товару, митної вартості та іншої інформації. Громадськість і ділові конкуренти – найкращі контролери сумлінності перевізників та їхніх декларацій [10].

Висновки з дослідження. Підсумовуючи вищевикладене, вітчизняний процедурний інструментарій контролю та коригування митної вартості може бути вдосконалений шляхом створення механізмів: 1) здійснення відповідних контрольних заходів після випуску товарів у вільний обіг; 2) прийняття попередніх рішень про правильність обрання методу та визначення числового значення митної вартості; 3) формування, регулярного оновлення, та оприлюднення для безперешкодного користування інформаційної бази щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, на основі знеособлених даних щодо експортно-імпорتنних операцій.

Література:

1. Войтов С.Г. Митна вартість товарів: актуальні питання визначення та контролю. *Стратегія розвитку України*. 2013. № 1. С. 40-46.
2. Кудрявцева С. К. Опыт Европейского Союза по контролю и корректировке таможенной стоимости. 11 с. URL: https://s3-ap-southeast-2.amazonaws.com/incu-documents/Conference+and+Event+Materials/INCUI+International+Student+Conference+2017/Papers/Kudryavstseva_NOT+PUBLISHED.pdf.
3. Митний кодекс України : Закон України від 13 березня 2012 року № 4495-VI. Дата оновлення: 22 вересня 2019 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#Text>.
4. Постанова Верховного Суду від 23 квітня 2019 року у справі № 810/1479/16 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фоззі-Фуд» до Київської митниці ДФС про визнання протиправним та скасування рішення. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/81431646>.
5. Постанова Верховного Суду від 22 квітня 2019 року у справі № 815/6242/17 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «100 шин+» до Одеської митниці ДФС про визнання протиправними дій, скасування рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/81366565>.
6. Тоцька Т. С., Аршиннікова А. В. Недоліки в системі державного контролю митної вартості в Україні. *Вісник Академії митної служби України. Сер. : Державне управління*. 2014. № 1. С. 150-158.
7. Квеліашвілі І. М. Реформування державного управління митною справою України в умовах європейської інтеграції : автореф. дис. ... доктора наук з держ. управління : 25.00.01. Дніпро, 2019. 39 с. Valuation for Duty Regulations of Canada SOR/86-792 of 24 July 1986. Current to 9 September 2020. URL: <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/regulations/SOR-86-792/page-1.html>.

8. Проект Закону України про внесення змін Митного кодексу України (щодо порядку контролю правильності визначення митної вартості товарів) від 29 травня 2020 р. (реєстраційний номер 3562). URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68975.
9. Офіційне інтернет-представництво Президента України. Президент підписав закон, що продовжує реформу податкової та митниці й запроваджує можливість автоматизації митного оформлення. 11 лютого 2020 року. URL: <https://www.president.gov.ua/news/prezident-pidpisav-zakon-sho-prodovzhuje-reformu-podatkovoyi-59705>.
10. Мерило Я. Дев'ять пріоритетів нової митниці, які мають допомогти бізнесу. *НВ Бізнес*. 2019. URL: <https://nv.ua/ukr/biz/experts/nova-mitnitsya-yakih-zmin-chekaye-biznes-novini-ukrajini-50041335.html>.

Maslova A. The procedure for customs value determination the: the current f legal framework and prospects for its improvement

Summary. Along with recognizing the high level of alignment of customs procedures related to customs value, combined with relevant case-law, with the standards of the rule of law and requirements directed towards ensuring the security of society, the fulfillment of national customs interests and the promotion of legitimate foreign trade operations, the article emphasizes that there is, however, also room for improvement of administrative and legal framework of customs valuation in context of general systemic transformation of customs administration. The article argues that the Ukrainian procedural tools of ascertainment of the customs value can be

improved, among other solutions, by creation of the following mechanisms: 1) post-release customs value control measures; 2) advance ruling ascertaining correctness of the method for customs value determination and customs value; 3) formation, updating, and publication for unimpeded use of the information base on the customs value of goods moving across the customs border of Ukraine, on the basis of depersonalized data on export-import operations.

At the conceptual level, the post-release customs value control mechanism is modeled. It is proposed that, under the conditions specified by law, for instance, at a low level of risk of violations of the customs value provisions, is should be allowed the release goods at declared customs value, if economic agent voluntarily agrees to subject correctness of customs value to verification via post-release control procedures. Likewise, it seems obvious that if the customs value is not agreed by the customs authority by making an advance ruling on this issue, the transfer of control over the customs value of goods to post-release stage after their release into free circulation will reduce the time of customs clearance, while customs authorities will have more opportunities to making a more informed decision based on the results of a more rigorous study of the factors of formation of customs value and examination of the documents submitted for its confirmation.

Key words: advance ruling ascertaining correctness of the method for customs value determination and customs value, customs value, control and re-determination of customs value, post-release customs value control.